

Ніколаєв І.В.

*Кіровоградський національний технічний університет,
доцент кафедри економічної теорії, маркетингу та економічної кібернетики,
кандидат економічних наук, доцент*

Чаговець Л.О.

*Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця,
доцент кафедри економічної кібернетики, кандидат економічних наук, доцент*

ЗАСТОСУВАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ЕЛЕМЕНТІВ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В САМОСТІЙНІЙ РОБОТІ СТУДЕНТІВ

Останні роки показали, що основну роль в удосконаленні та осучасненні освіти в Україні мають нові інформаційні технології, та в першу чергу, системи дистанційного навчання. Сучасні комп'ютерні системи дистанційного навчання достатньо ефективні й дозволяють забезпечити сам процес навчання, перевірку якості знань та самовдосконалення студентів.

Переваги та недоліки систем дистанційного навчання достатньо вивчені, завдяки багаторічному зарубіжному досвіду та вітчизняним дослідникам [1-3]. Вони відзначають, що в Україні дистанційна освіта буде конкурентоздатною, якщо забезпечити необхідний рівень якості знань, відпрацювати технологію їх дистанційного контролю та підвищити рівень самоорганізації з боку користувачів. Цього можна досягнути впроваджуючи інтерактивні елементи.

Саме тому метою даної публікації є аналіз досвіду застосування інтерактивних елементів дистанційного навчання в самостійній роботі студентів.

Проблему відсутності високого рівня самоорганізації, нездатності деяких студентів до виключно самостійного вивчення навчального матеріалу (наприклад із складних дисциплін, та таких, що потребують природно закладених здатностей до аналітичного мислення) можна вирішити, завдяки додаванню до систем дистанційного навчання якісних відео-лекцій.

При цьому важливо забезпечити розбиття лекційного матеріалу на

невеликі, логічно завершені відео-фрагменти (15-20 хв.), що дозволить засвоювати знання невеликими “порціями”, займатися у зручний для студента час, і у разі потреби, швидко повернутися до пройденого матеріалу.

Такий підхід до побудови системи дозволить частково подолати відсутність емоційності спілкування “викладач – студент”, покращить сприйняття, дозволить лектору докладно розглянути додаткові матеріали (презентації, слайди, таблиці тощо) та навчити користуватися ними.

Необхідний рівень якості знань можна забезпечити завдяки впровадженню блоків інтерактивних завдань. Такі завдання стають доступними тільки після перегляду відповідного відео-фрагменту лекції, і виконуються студентом в он-лайн режимі з обов’язковою миттєвою перевіркою та відображенням вірної відповіді. Під час виконання завдань студент може користуватися додатковими матеріалами та отримувати консультації від викладача за допомогою чату або вебінару. Це дозволяє оперативно перевіряти рівень засвоювання матеріалу та отримувати консультації при виникненні запитань або неоднозначних ситуацій.

Отже, застосування інтерактивних елементів дистанційного навчання в самостійній роботі студентів здатне нівелювати суттєві недоліки означених систем.

Література

1. Мась Н.М. Аналіз вітчизняного та зарубіжного досвіду використання дистанційного навчання в освіті та його ефективність / Н.М. Мась, Н.А. Сторожук, Л.О. Ряба, Л.В. Солодєєва. – [Електронний ресурс] Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Znrviknu_2013_41_33.pdf

2. Мазур М.П. Розвиток дистанційного навчання в Україні як складової інформатизації сучасного суспільства / М.П. Мазур // Інформатика та інформаційні технології в навчальних закладах. – №1, 2014. – С. 71–75.

3. Бекеш Ю.Р. Огляд систем дистанційного навчання популярних ВНЗ України / Ю.Р. Бекеш, Л.М. Матієшин, Ю.О. Серов // Інноваційні комп’ютерні технології у вищій школі : матеріали 5-ї наук.-практ. конф., 19-21 листопада 2013 р, м. Львів. – Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2013. – С. 44–48.